

כל הבשר פרק שמיני חולין

עין משפטת
נור מצווה

כו.

מע מינה תלת שמע מינה
הפריות ושמעו מינה שנים
שאכלו מצוה להלך יבמה
חד סופר ואחד בור ספר
חולין עד הפרק לתרומה
עד

7. מומניין על ספירות לומד נזכר:
נושם למלך קובל וlein כלהן צלאה:
עד

הונחו דקה שדו מיא מפומא רחצבא אמר
אי הויה ירעננה דריגלוו למעבר הци לא
אייעכבי א' כי אתה רב דמי אמר מים
הראשונים °האכilo בשיר חוויל האהנים
הוציאו את האשה מבעה כי אתה רבין
אמר ראשונים האכilo בשיר נבלת האהנים
הרנו את הנפש אמר רב נחמן רב יץחק
ויסמנק אתה רב דמי אפקה אתה רבין
קטלה ר' בא' מותני חרוא מהני וחדא
מהני לחומר איתמר חמיה האור חוקיה אמר
אין גוטלט מהם לדים אמר רבינו יוחנן אמר
גוטלט מהם מהן לדים רבי יוחנן שאלית
את רבנן גמליאל בנו של רבי ואוכל מהרות
ואמר לי כל גדרלי גלע עושין כן חמיה טבריא
חוקיה אמר אין גוטלט מהם לדים אבל
ממבילן בהם הדים ורבינו יוחנן אמר כל גוף
טובל בהן אבל לא פניו זיו ורגלו השטה
כל גוף טובל בהם פניו זיו ורגלו לא כ"ש
אמר רב פפא במקומן דרכלי עלמא לא פליינ
רישוי משקל מנייהו במנא דכ"ע לא פליינ
ראסיד כי פליינ דפסקינו בת בירחא
מר סבר גורין בת בירחא אטו מנא ומור
סביר לא גורין בתנא ז'ים שנפסקו משתייה
בஹמה בכלי פסולים בקרקע כשרין רבי
שמעון בן אלעזר אומר אף בקרקע טובל
בהן כל גוף אבל לא פניו זיו ורגלו
השתה כל גוף טובל בהן זיו ורגלו
לא כ"ש אלא לאו דפסקינו בת בירחא
ובאה פליינ דמר סבר גורין בת בירחא
אטו מנא ומור סבר לא גורין רב אידי
בר אכין אמר רב יץחק בר אשיאן גמילת
ידים להוציא מפני סרך חרומה ועוד משום
מצואה Mai מצואה אמר אבי ז' מצואה לשמווע
דברי חכמים רבא אמר מצואה לשמווע דברי
ר' א' בן ערך דכתיב יוכל איש גיע בו הוב
וירדי לא שטף בכיסים אמר ר' א' בן ערך מכאן
סמכו חכמים לנטילת ידים מן התורה
אמר ליה רבא לך נחמן מאי משמע דכתיב
וירדי לא שטף ביום היא שטף טהור הא
טבילה בעי אלא הכי קאמיר ואחר שלא שטף
טמא אמר ר' אלעזר אמר רבינו יורי אוושעיא לא
אמרו נטילת ידים לפירות אלא משום נקיות
סביר מינה חובה הוא דיליכא הא מצואה
איכא אמר להו רבא לא חובה ולא מצואה
אלא רשות ופליגא דרב נחמן ז' אמר רב
נחמן "הנטול זיו לפירות אין אלא מנגי
הרהור אמר רבכה בר בר הנה הויה קאימנא
קמיה דרבוי אמי ורבוי אסי אירתו לקמיהו
כלכלת דפרוי ואכלו ולא משׂו דידייח
ולא ירבו לי מידי ובברך חד חד לחוויה
אין נטילת ידים לפירות וש' מ' אין מומני ש
שאכלו מצואה ליחלק "תניא נמי הци שנים
דברים אמרוים שהוו שניים סופרים אבל
MBER ובורו יוצא תנו רבנן נטילת ידים

סכללוּנו כהן קור. שאר חנוי וקרבל
ומנכד וממליכם וככונגד כוכביכם ב-
ישׂוֹרְחַד נָלְכוֹן וְלִמְנָלְדֵי יְהֻוָּה
וְהַמְלִיכַת נֶצֶר חַזְוֵילָה; **כָּוְלִימָה הַקְּשָׁתָמָה**
מִלְּכָה דִּוְמָה נְשָׁבָדָה דִּכְרוֹן לְלִכְמָה
מִלְּמָה קְטָנוֹתָה וְלִיכָּל מַמְּד' גַּם קְטָנוֹתָה
הַלְּמָה מִפְּקָדָה; **וְמִינְגָּן** בְּלָא מִנְעָשָׂה
מִי מְסָה נְמָרָה כְּוֹלְמָדָה וְמי מְסָה הַמָּה
כָּגָנוֹן: **הַמָּה רַכְבָּה דַּרְיָה נְמָרָה הַקְּשָׁתָמָה**
הַמָּה רַכְבָּה נְמָרָה קְטָנוֹתָה. **סְרִיחָן**
כְּוֹלְמָה וְכְטָבִי הַרְגָּה נְמָה סְמִינָה
לְלִלְלָה קְלִיסָה גַּעֲשָׂה כָּה גִּירְזָקָן וְהַרְגָּה
וְזַהֲגָה גַּל מִנְעָשָׂה דַּדְלֵי הַן הַחֲלִבָּן
לְוָמָר אַלְרָעָן הַרְגָּה וְזַהֲגָה
כְּוֹלְמָה כְּלִיטָה עַזְמָה וְזַהֲגָה
בְּכָה דָּרְבָּן;

תורה אור השלכה

נליון השם

תנהות הב"ח

- (6) נ"מ, ספקם כל גוט טוניגן נגן פגנוו דווי
- (3) חומ' ד"ב ממי כויה מוק' היה מוקה ומי' וויכ' יוזען צעריך כלכ' סל' כל כרמן: ד"ב משלים לא מיל' מקורה ד"ב משלים כבירו ואגדתיות: (2) ד"ב מלאה ומי' גנומס היה דעתקין:

הנחות מורה"ב
רונשברג

טופס רשות
שים בראש הדריך טופס סמלול
שם מוכר יוטכלה דרכו
סתמיות מומלכלה, ומושך
הנזכר כדבר עזיר מוכנס
בג' פלאטן פלוניק ופיניק
שלג נבל דרי סמסטן
ונון פליי כהן
הנזכר בפראטן פון, מנצח
חירות פון, פון פון, פון
ליהולק, נידן גן נידן
פצע פצע, נידן גן כרכוב
התמיהן אין ריבת חמוץ

שיטת מקובצת

103

